

ข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2546ที่มีต่อยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์

กระทรวงพาณิชย์ควรดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

1. กำหนดเจ้าภาพผู้รับผิดชอบ (account manager) สินค้าชนิดต่างๆเป็นรายสินค้า เช่น ข้าว มัน ยางพารา เป็นต้น มีฐานข้อมูลต่างๆให้ครบถ้วน เช่น ลูกค้ายกกลุ่มเป้าหมาย ความต้องการของผู้ซื้อ ประมาณความต้องการ ระดับราคา เป็นต้น โดยประสานกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในเรื่องของการผลิตและจำหน่าย ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมให้ประสานกับกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเปิดตลาดในลักษณะที่เป็นเชิงรุกเป็นเรื่องจำเป็น แม้ว่าจะมีอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานน้อย แต่อาจขอใช้เงินจากกองทุนส่งเสริมการส่งออกเพื่อจ้างทีมงานเพื่อการนี้ได้
2. ต้องเน้นการสร้างตราสินค้าใหม่ (brand name) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและเพิ่มช่องทางการตลาดให้มากขึ้น
3. สินค้าที่นำเข้าในประเทศและสินค้าที่ส่งออกยังไม่สอดคล้องกัน สินค้าบางชนิดผลิตได้ภายในประเทศ แต่ก็ยังมีการนำเข้า เช่น วัตถุดิบเพื่อการอุตสาหกรรม จึงต้องปรับมาตรการหรือวิธีการให้ผู้ผลิตที่นำเข้าสินค้านำเข้าหันมาใช้สินค้าและวัตถุดิบที่ผลิตได้ในประเทศแทน หากระบบภาษีที่เกี่ยวข้องไม่เป็นธรรมก็ต้องแก้ไข
4. เรื่องการประกันราคาสินค้าเกษตรล่วงหน้าเป็นเรื่องที่ดีมาก กรมการค้าภายในควรประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กระทรวงมหาดไทยอย่างใกล้ชิดด้วย
5. การกระจายสินค้าที่ส่งออกไปจำหน่ายต้องมีเทคนิค รู้แหล่งตลาด ต้องใช้ความจับใจในการกระจายสินค้า ประการสำคัญคือจังหวะในการตัดสินใจต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของการมี ข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจ ถ้ากระจายสินค้าได้เร็วราคาสินค้าจะไม่ตก
6. การเจรจาการค้ากับต่างประเทศควรเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงการต่างประเทศและผู้แทนการค้าไทย ที่จะต้องมีเทคนิคในการเจรจาเพื่อประโยชน์สูงสุดร่วมกับประเทศคู่เจรจา
7. การทำงานของกระทรวงพาณิชย์ควรจะต้องประสานกับกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด
8. เป้าหมายการส่งออกที่กำหนดไว้ร้อยละ 10 ค่อนข้างต่ำไป อาจต้องปรับเป้าหมายล่วงหน้าเป็นประมาณร้อยละ 20

ข้อสังเกตสำหรับทุกกระทรวง

เนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในหลายกรณี จำต้องอาศัยความร่วมมือ อย่างบูรณาการของหลายกระทรวง เช่น ยุทธศาสตร์การส่งออกของกระทรวงพาณิชย์อาจต้องร่วมมือกับกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในเรื่องการผลิต และอาจต้องร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขในเรื่องความปลอดภัยของสินค้าอาหาร ดังนั้น จึงควรให้ทุกกระทรวงกำหนดยุทธศาสตร์ความร่วมมือดังกล่าว ในลักษณะบูรณาการเพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมของประเทศได้สูงสุด ทั้งนี้ โดยควรมีตัวชี้วัด (KPI) ที่แน่ชัด และมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสมด้วย
